

3 място

Жизел Месутова Къосева – ПГПЧЕ „Екзарх Йосиф“ гр. Разград – 8 клас

Законът и детето

Законите са помощното ни средство да избягваме конфликти. Писани или неписани, те са норми на поведение и живот, вътрешнодвижеща сила, наредба на държавната власт. Или с други думи казано - нещо, което сме длъжни да изпълняваме или пък обратното- нещо, което ни е забранено.

Тъй като живеем в 21в., така нареченото “модерно” време, пред закона са равнопоставени всички хора. Но това не се отнася за всяка възрастова група. Законите ,важачи за пълнолетните, не винаги отговарят на тези, спазвани от децата. Израстващите често допускат грешки. Но това, че сме “освободени” от някои отговорности ,понякога създава проблеми и носи своите последствия- дори и тези последствия да не се отнасят към нас пряко. А понякога тази свобода у децата води и до поемане по грешния път..

Често срещано е сред децата да очакват родителите да свършат нещо, което е било тяхно задължение. Или ако направят някаква грешка, да очакват родителите да са хората , които ще оправят бъркотията веднага. Това, разбира се, не е лошо, все пак всеки се нуждае от някого , който ще му помага и ще полага нужните грижи за него. Но някои прекаляват в това отношение и се чувстват твърде облекчени от факта, че има кой да оправя щетите след тях, че дори не се съобразяват в какви среди попадат и как вредят не само на себе си, но и на хората, които са около тях. Най-простият пример, на който всички сме свидетели, е по телевизията-често в разни филми има разглезени деца, които са покровителствани от влиятелните си родители. Тези деца не са някаква измислица, ами пресъздават реални личности , които срещаме и в нашето ежедневие. Такива хора са с изградено голямо самочувствие и като че ли не усещат кога прекрочват границата на нормите. В техните очи всичко може да изглежда като проста игра, където те никога не губят. А с нанесените щети, без значение дали физически или психически, има кой да се оправя. Друг, но много-по сериозен пример, са криминалните провинения. Тук вече става въпрос за проблеми като кражби, използване или предлагане на нелегални вещества, насилие, тормоз и други подобни. И разбира се повечето, захванали се да вършат такива дейности, са именно непълнолетни, които мислят, че законите не важат за тях. Проблемът е там, че тези неща се случват и при по-малките. Може да започне от неволно побутване, караница, лъжа или обида на малко дете. Остане ли безнаказано обаче, това може да се разрасне до нещо много по-тревожно от вече напълно осъзнат млад човек. Именно за това са създадени законите и правилата. Тези, които нарушават принципите и нормите, трябва да понесат последствията на своите грешки. Но не бива винаги да се прехвърля отговорността за детските деяния върху родителите. Така тези деца никога няма да се научат и да

приемат “не” и “не може” за отговор. Законите са направени, за да се спазват, независимо кой си и какво място заемаш в обществото.

Известната мисъл на Жозе Саниал-Дюбеи : “За правилата може да се каже същото, както за законите- тяхната многочисленост доказва не толкова спазването, колкото нарушаването им.” - внушава сегашното положение на света, в който живеем. Заобиколени сме от всевъзможни правила, принципи, норми, което показва колко много грешки допускаме ние хората. С ясна нагласа за извършеното действие или неволно допуснатата грешка- каквото и да е, трябва да се научим да поемем отговорност за него. И да се вслушваме в законите - щом са създадени, значи е имало причина за това. А относно нарушаването им- щом сме прекрачили прага на позволеното, важно е да се усетим навреме и да се замислим защо е грешно. Все пак всеки ден се учим, а най-добре се учим от грешките си!